

ZBIRKA PESMI

KAKO STA PIŠČANČEK EMIL IN ŽABICA KAJA ISKALA
SREČO

Brigita Colarič

Kaj je sreča

Ko se je piščanec zvalil,
se pri mamici je skril.
Dali so mu ime Emil,
da veliko sreče bi užil.

Dobil je bratce in sestrice
in še kužke in mucu dve,
da v njegovem domu
bo vselej dovolj igre.

Kaj je sreča?
To je, kar Emil je dejal,
topel dom njegov
vse veselje je njegovo.

Kje biva sreča

Emil vedel je,
da srečo ima doma.
Tudi ko odšel je k prijateljem,
jo vedno je daroval.

Nosil jo je v veliki torbi
in odprl jo je le,
ko prijatelj srečo je potreboval
za lep in dober dan.

Nikoli svojega daru
ni želel nazaj,
vedno srečo je podaril
iz svojega srca.

Kdo je srečen

Piščanček Emil se sprašuje,
ali je res srečen,
ker ima vse, kar želi.
Ali naj še kaj naredi?

Dobro je ali slabo,
da srečo si z nekom deliš?
Da vedno je natrosiš,
vedno jo v bisagi nosiš.

Emil ve, da ni še petelin,
da peti zna bolj malo,
toda upa, da sreča mu ne uide,
medtem ko se uči.

En dan je lažji,
drugi pa je malo težji,
en dan več dobiš,
drugi dan pa kaj izgubiš.

Piščanček Emil se zaljubi

Naš Emil ni še velik,
vendar velike oči ima
in srce mu hitro bije,
ko ga žabica osvaja.

Žabici Kaja je ime,
v bližnji mlaki domuje.
Peti zna v žabjem zboru,
zato srce mu ogreje.

Emil naš kar pesnik postane.
Pravi, da bo tudi dirigent.
Kar na prste se postavi,
ko ga rega Kaja osvoji.

Enkrat poje on,
potem spet ona,
ko mu na pamet pade,
da Kaja bo njegova.

Poročna zabava

V bližnji vasi se govori,
da piščanček Emil se ženi,
da rega Kaja je tista prava,
četudi sta precej mlada.

Povabljen je ves žabji zbor
in vsi piščanci iz vasi,
tudi vse putke, petelini,
vse gosi, mucke, psi.

Da zabava bo popolna,
poskrbi puranji oktet.
Do pozne noči se raja,
to nora je zabava.

Mlada dva si obljubita,
da se nikoli ne razideta,
da njuna bo ljubezen
večno trajala.

Emil in Kaja iščeta srečo

Piščanček Emil in rega Kaja
sta se odločila,
da se sprehodita
še do drugih vasi.

Želita videti,
če je tam kaj sreče za oba,
če se je mogoče
še česa naučiti.

Njuna bisaga
polna je ljubezni,
ki jo podarita vsakemu,
ki jo želi.

Skupni dom

V sreči in ljubezni
svoj domek si zgradita,
čeprav je Kaja malo glasna,
ko se Emil kikirikati uči.

On velik bo petelin
čez sto in nekaj dni,
ne ve pa, kaj bo s putkami,
ker ljubezen je obljubil Kaji.

Rega Kaja se ureja,
ker pevka bo in dobra mama.
Vedno vse pospravi,
za moža in dom poskrbi.

Naj si bo v mlaki
ali pa na vasi,
vsi so opazili,
da za Kajo Emil lepo skrbi.

Emil in Kaja potujeta

Emil in Kaja se odpravita
iz vasi, kjer sta doma,
po dolgi, prašni cesti,
naravnost proti mestu.

Ona reglja, on kikirika,
ljudi pozdravljata,
vedno bolj sta si edina,
da je pot zelo dolga.

Ko v mesto prideta,
vse izložbe si ogledata.
Kaja si izbere novo krilo,
Emil želi si okrepčilo.

Naj bo mesto ali vas,
povsod je sreča doma,
če le vsi so zdravi
in prijatelji pravi.

Prijatelji in sreča

Nekoč je Kaja žabe povabila,
jih v svojem domu je gostila.

Na ves glas prepevala
in o sreči, ljubezni regljala.

Emil s prijatelji je modroval,
kako lisico je nagnal,
da je lačna odvihrala,
hudo se ga je bala.

Kako lepo je s prijatelji biti,
skupno srečo si deliti,
o ljubezni pokramljati,
nikoli sovraštva omeniti.

Emil in Kaja sta modrovala,
da zdaj napočil bo dan,
ko morala bosta v službo oditi,
tudi ljudi modrosti naučiti.

Ko je sreča opoteča

Kaja je velika raglja,
vsak dan v močvirju prepeva.

Njen Emil kot pravi petelin
po vaseh novice spremlja.

Njuna je ljubezen velika,
čprav vsak dan ni čudovit.
Enkrat več je sreče,
drugič več skrbi.

A Kaja ve, da njena je bisaga
polna ljubezni do ljudi
in enako kot Emil
pokaže pot v srce.

Naj bo petelin ali žaba,
muca, pajek, krokodil,
človek en ali njih sto,
v vsakem bije naj srce.